

IULIA TODICĂ

cl. a XII-a, Colegiul Național „Horia, Cloșca și Crișan”, Alba Iulia

Premiul III, secțiunea „Poezie – liceeni”

Acrobatică

Se-aleargă păsări între ele pe coasta de sud a Franței.
Una gri, una roșie, una plângând.
Mi-am luat pălăria de soare și aparatul de fotografiat.
Ce echilibru de vânt, de moft și înalt.
Vin, fug, se zbat înnodate în aer,
Se-aprind ca focul, cu ciocul dezmiertat de sori.
Numai una e cea dintâi
În cercul de flăcări din legenda lui Olimp...
Numai cea gri depășește noroiul de la trecătoarea lui Pluto
Și se azvârle în gheare pe-un plop.
Nisipul de pe coastă tremură.
Începe-o ploaie.
Începe-un nor.
Începe altul.

Pasărea cea din urmă
Vine râzând cu plânsul pe umăr.

(Și pasărea era circar.)

Entuziasm

Dacă voi naște o fetiță prin cezariană se va numi Evelina.
Va semăna cu tine,
Va mânca numai ce-i place,
Va fi frumoasă,
Cu ochii negri și cu buze mari.
Va plânge în fiecare Ajun de Crăciun,
Va conduce o mașină sport
Și va purta mereu mai mult Adidas
Decât Armani.
Va tăcea des (asta desigur).
Dar, mai ales, va alerga spre porți
Când vor sosi tramvaiele...

Motiv

Dă-mi un moment pentru acum;

Pentru unde suntem noi oameni
Și restul plantații de pădăii fete.
Pentru cum ochiul nostru se desface
În Valea Gălzii, diferit, muribund,
Sub o peșteră goală numai mușchi.
Pentru ce o să odihnesc în stâncă
Ani, clipe, mâini și picioare desculțe.
Pentru cât de mult sângerează în mine
Frica într-o oră de-aici, până acasă.
Pentru când nu există în somn
Acum, pentru moment, un „dă-mi”.

Caii mei

Tropot de iepe în împărăția lingurițelor.
Vânt, ploaie, așternuturi cu stepă și stele.
Iarba se joacă de-a noi,
Noi ne jucăm de-a ceștile de cafea.
Suntem negri în soarele uniform,
Podeaua cu picioarele dezgolite ne trădează,
Nici Petru, nici Pavel (ce nume-or mai fi și astea)
Nu s-au rugat mai mult de pești.

Tropot de iele în împărăția lingurițelor.
Ne-au crescut crengi și frunze între degete
Și ni se prelinge de ieri
Unsoarea asfințitului în coamă.

Paradis printre boieri.